

pevcev, izmed živali pa tiči, in kakor pri ljudeh, je tudi pri njih eden izverstnejši, ali slabši pevec od drugega.

Skušnja priča stotero, da glazba živali mika, vabi, raduje in s tem poterdjuje starodavne pravljice od začaranih pesem Orfejevih in Arionovih *)

SVETA NOČ.

Nočoj nebeska luč nam sveti,
Vseh milosti odpert je vir,
Začeli novo smo živeti,
Dobili spet presladki mir.

Češčena bodi noč premila,
S svetlobo vsa si obdarjena,
Ne bode več temà te krila,
Na veke bodeš blažena!

Češčeno mesto, kraj presrečni,
Ki zvolil si ga je Gospod,
Osrečil y milosti je večni
Človeški, zdiljujoči rod.

Nebó in zemlja pevaj slavo,
Razvijaj se pomladni cvet!
Gospod prišel je k nam v nizavo,
Odrešen je vesoljni svet!

Jakovstov.

Novice.

Časopisi pripovedujejo, da francoski minister uka priporoča, da naj se pobira denar za učitelje, da bi mogli iti gledat veliko razstavo, ki bo prihodnje leto v Parizu. — To je dobra misel, ki naj bi se tudi drugod posnemala. Vse želi in tirja, da naj sedanji ljudski učitelj napreduje z duhom časa, in da naj bo v vseh rečeh izurjen in premeden, — pomočkov za to pa se mu daje prav malo, ali celó nič; „iz nič pa je nič“.

*) Na velikem tergu ptujskega mesta stoji marmoren rimsk spominik. Na njem poje in brenka Orfej tako mično, da primika vso zver in pitano žival, ktera zabi svojo divjost in plahost, in ga pazljivo sluša v blagi zložnosti. Pa.

Na Primorskem je bilo konce šolskega leta 1864/5 373 katoliških ljudskih šol — 34 več kakor prejšnje leto. Otroci, ki so hodili v vsakdanjo šolo, se s temi, ki so za šolo vgodni, primerjajo kakor 1 : 207. Učiteljev je bilo 689, učiteljic pa 144, šolskih hiš pa 345.

(Po „Schb“.)

Iz Celovca. „Slovenski Glasnik“ bo prihodnje leto trikrat na mesec (5., 15. in 25.) na pol poli na svetlo prihajal; cena pa mu ostane, kakoršna je bila doslej. Učencem srednjih in višjih šol pa se bo „Glasnik“ pod enim naslovom z 10 iztisi pošiljal pol leta za 12 gl. — „Cvetja“ 31. zvezek je ravno kar prišel na svetlo.

Iz Ternovega na Notranjskem. Kogá ni v serce razveselilo, ko je v zadnjem listu našega „Tovarša“ bral razpis prečast. ljubljanskega knezoškofijstva do okrajnih šolskih ogledništev, v katerem se naznanja, da je zaukazala slavná c. k. deželna vlada c. k. okrajnim gosposkom, da naj brez pomude vravnajo, da bodo zanaprej srenje učiteljem same pobirale denarne dohodke, in jim jih redno (brez tožbe) odrajtovale. — Oj, to je preveselo naznanilo za vse nas, ki smo si poskušali, kako se morajo loviti terdo zasluženi krajcarji! Zacelila se bo po tem veselem ukazu rana, za katero je sedaj učiteljstvo kaj zelo hiraló, in o kateri je že naš „Tovarš“ toliko in toliko miló tožil in zdihoval. Pregovor: „Čas je zdravnik vseh ran“, ni nam več zastavica o tej zadevi, nego nam je prav lepo poterdil resnico svojega pomena. Torej trikrat slava slavní deželni vladi, da je spolnila našo naj iskrenejšo željo! —

Marsikteri učitelj bo zdaj prostje dihal in se ložeje tudi duševno izobraževal, kajti kdor živi varčno, si lahko prihrani toliko, da si kolikor tolko preskerbuje za svoj stan potrebnih in primernih knjig in časopisov. — „Naprej!“ dragi učitelji, bodi nam geslo! Z današnjim listom posloviš se, ljubi „Tovarš“, za letos od nas učiteljev. Hvala lepa ti za lepo število vertlih spisov, ktere si nam donášal to leto! Zraven resnih pomenkov o odgoji, podučevanju in v jezikoslovji, si nam podajal tudi marsikaj mičnega za razvedrilo, kakor je p. spis g. Živkóta.*) Povem, da se s „Tovaršem“ večkrat že pozno uro pomenkovava in tovaršiva.***) Očitno omenim, da je vse premalo še učiteljev, ki so naročeni na odini pedagogični list v slovj. jeziku. To nam priča imenik, ktereга je „Tov.“ letos v svojih listih donášal.****) Učitelji! ne bodimo zaspani, in ne odtegujmo listu našemu potrebne podpore. Le ako ima list — bodi si kateri koli — dovolj podpore, more vstrežati mnogim željam. Ker se je plača učite-

*) Ta mični spis nismo mogli letos dokončati. Prinašal ga bo tedaj „Tov.“ še dalje prihodnje leto. Novi naročniki, ako ji jim je drago, naj kupujejo tedaj tudi prejšnje „Tov.“ tečaje. Dobó se še razen pravega. Denar, ki ga kdo dá za svojo dušno hrano, mu prinaša gotovo boljše obresti mimo unega, ki ga kdo potrosi za dim ali za druge take nagizde. Vredn.

**) Tudi „Tovarš“ rad žertvuje marsikako pozno uro svojim ljubim tovaršem, da jim ne govori samo, temuč tudi kaj pové. Vredn.

****) Tudi „Tovarš“ miló pogreša v imeniku marsiktereга šolskeга možá, pa se tolaži s tem, da ima vsaka dobra reč svoje nasprotnike. Vredn.

ljem bolj mimo drugih let vredila, upam, da boš imel „Tovars“ prihodnje leto več naročnikov iz med učiteljev, kakor letošnje leto. — Naj še omenim, da je spis v zadnji „Danici“: „Bratje kersanskih šol“ jako važen za nas učitelje, in želeli je, da bi ga vsak učitelj prav skerbno prebiral in si ga tako osvojil, da bi se mu spremenil v dušo in kri, in da bi se vsak ravnal po teh lepih vodilih.

Konečno želim vsem sobratom veselo novo leto, tebi, mili „Tovars“, pa mnogo čitateljev. Z Bogom!

Iz Ljubljane. Lepa Cegnarjeva prestava: „Valenštajn“ je na svetlem. Prodaja jo g. J. Lercher po 1 gold. 50 kr.

— Gosp. L. Belar, učitelj v mestni glavni šoli in orglavee pri sv. Jakobu je zložil in izdal k mašni pesmi: „Pred Bogom“ lepe napeve k vsem odstavkom, ki se lahko igrajo, in so, kakor so g. Belarjevi napevi že znani, polni milega, pobožnega duha. Priporočamo to mašo vsem orglavcem in pevcem, ki namesti latinske raji pojó slovenski. Dobiva se pri založitelju, pa tudi pri vredništvu „Tovarsa“ za 40 kr.

Razpis službe.

V teržaško-koperski škofiji v Pasji vasi (Villa Decani) je razpisana učiteljska in orglavska služba s 315 gold. na leto. Prosivec mora znati slovenski. Prošnje za njo se ravnaajo do mil. teržaškega škofa.

Imenik p. n. g. g. naročnikov: 326. France Karun, fajmošter v Ternovem v Ljubljani. — 327. Janez Jarm, učitelj v Hinjah. — 328. Slavna národna čitavnica Ptujška. — 329. Tomaž Mikelj, učitelj v Grafenštajnu. — 330. France Lavrič, učenik v Škocijanu. — 331. France Levičnik, fajmošter v Prežganji. — 332. Jožef Sovdat, fajmošter v Kamnji. — 333. I. Osinec, učitelj v Preski. — 334. Karl Valentinič, podučitelj v Žavcu. — 335. Leopold Božič, učitelj v Polhovem Gradcu. — 336. Matija Petrič, učitelj v Šentvidu pri Podpeči. — 337. Juri Bajt, podučitelj v Ribnici. — 338. Peter Kristoflč, duhovni pomočnik v Križah pri Teržicu. — 339. Leopold Zupin, podučitelj v Moravčah. — 340. Anton Požar učitelj na Kopajnu. — 341. Janez Kranje, učitelj pri sv. Križi poleg Lutomera. — 342. Vekoslav Medija, učitelj v Ložu. — 343. Janez Pernuš, učitelj v Železni Kapli na Koroškem. — 344. Ivan Kunšič, začasni učitelj v Velik. Kamenu. — 345. A. Smrekar, učitelj v Toplicah na Dolenskem.

Listnica. G. J. G. na Pl.: Klavir za drugega zbirati je teška reč. Naj bolje je, da ga pridete sami pogledat. Povemo pa Vam, da so stari klavirji véasi primerno bolj dragi, kakor novi. — G. J. P. v K. n. K.: Omenjeno „Tov“, očitanje ne zadeva Vas; kar pa se tiče pomote v napevi „Dies irae“, jo sami lahko popravite. — G. J. K. pri sv. Kr.: „Liro S.“ smo Vam naročili. Za naprej pa si jo lahko sami naročite, da „Tov“, prihranite poštnino. Naslov: France Gerbec, konservatorist v Pragi. G. J. P. v Z. K.: Reči, ktere imamo, smo Vam poslali. „Svete pesmi“ pa ne vemo, ktere mislite.

Slovó.

Kar letošnje leto
Kazilo nam je,
S Silvestrovim solncem
Za góro naj grè!

 Pridjan je zavitek, kazalo in naročilni list.